

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NO 87/21, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 5 kwietnia 2022 r.,

1. pozostawia skargę bez rozpoznania;

2. zwalnia skarżącego M. S. od opłaty oraz wydatków niniejszego postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z 11 lutego 2022 r. (data wpływu) M. S. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie o sygn. I NO 87/21 prowadzonej przez Sąd Najwyższy, wnosząc o stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł i zwrot kosztów.

Postanowieniem z 19 stycznia 2022 r. Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. I NO 87/21 zażalenie M. S. pozostawił bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu zażaleniowym.

W treści skargi M. S. wskazał jedynie sygnaturę postępowania, które w jego ocenie trwało zbyt długo oraz sformułował żądanie stwierdzenia jego przewlekłości, nie podając jednak żadnego uzasadnienia dla tego żądania. W uzasadnieniu skargi nie wskazano w szczególności żadnej okoliczności świadczącej o przewlekłości postępowania. Zamiast powyższego skarżący przedstawił szerokie wywody, pozostające bez związku z przedmiotem skargi.

Wskazać ponadto należy, że skarżący wniósł skargę na przewlekłość postępowania zażaleniowego po jego prawomocnym zakończeniu przed Sądem Najwyższym (19 stycznia 2022 r.).

W związku z powyższym skargę M. S. na przewlekłość postępowania, stosownie do art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, należało pozostawić bez rozpoznania.

Na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy zwolnił skarżącego od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.